En nykommares intryck.

I Canada som annorstädes är arbete den förnämsta faktorn för framgång.

FÖR S. C. T. AV JEAN.

Det är alltid med en viss nyfikenhet en människa för första gången sätter foten på ett främmande lands jord, och många frågor dyka upp för ens inre. Naturligtvis kan icke det stora flertalet bli besvarade så snart; det är t. o. m. tvivelaktigt, om man ens efter några månader hunnit få några mera bestämda intryck av vanor och förhållanden i det nya landet. De flesta nykomlingar, åtminstone de, som ämnu ha livet framför sig, anstränga sig troligen icke heller mycket för att få reda på sådant, som icke rör sig inom just deras intressesfär. För dessa är det endast av vikt, att de själva råka in i förhållanden, som passa dem, sedan må det vara hur som helst för andra, "det angår mig inte." Det är emellertid vad det gör, och ingalunda i liten grad. Allt som rör det land, där man lever, är eller borde vara av intresse för varje enskild individ. Har man en gång beslutat sig för att omplantera sig själv i främmande jord, är det en plikt, både mot sig själv och samhället, att man så snart som möjligt lär känna den nya omgivningen efter förmåga. Det är ingen lätt sak, det erkännes. Ett villkor är ju att känna språket så, att man kan följa med vad som händer och sker genom läsning av landets egna tidningar; detta är väl för genomsnittsvandraren den största stöttestenen på vägen till vetande. Dock, man kan även utan rämnvärd språkkännedom komma till en god uppfattning om levnadsförhållandena, blott man från början har ögonen öppna för vad man ser omkring sig och besitter någon förmåga att samla dessa "ögonblickbilder" till ett helt.

Vare det långt från min mening att vilja påstå mig vara i besittning av de egenskaper, som äro nödvändiga för att kunna ge en rättfärdig bild av Canada — jag skall, som rubriken anger, endast söka förklara en del av de intryck, som i rikt mått strömmat över mig de månader jag vistats här.

Låt mig genast säga ifrån: jag frestades icke att resa hit på grund av löften om guld och gröna skogar. Jag har hört många hårda ord fällas om ångbåts- och emigrationsagenturer för de förmenta skönmålningarna av Canada. För en opartisk åskådare synes det, som om dessa hårda ord vore till större delen oberättigade. Är det icke så, att man reser ut för att få en bättre utkomst och en tryggare framtid? Och ligger det icke i den mänskliga naturen att tro, vad man så gärna vill? En som i "gamla landet" hänvänder sig till någon agentur, får nog i allmänhet riktiga upplysningar ;åtminstone är detta säkert fallet i Sverige. Men — det gäller att verkligen sätta sig in i dessa upplysningar och icke, på grund av egen hoppfullhet, tillmätas annan betydelse, än de verkligen har. Jag har ämnu icke sett någon broschyr eller dylikt rörande Canada, som utlovat ett bekymmersfritt liv utan arbete. Det är vad alla nykomlingar skola ha klart för sig, att här lika väl som överallt annorstädes är arbete den förnämsta faktorn för framgång. Är man beredd härpå, behöver man icke känna sig "lurad", som jag också hört det uttryckas. Ingen ansvarig och ansvarskännande agent ger järnvägsresan mellan Halifax och Winnipeg, såsom fallet är med flertalet, får väl sitt första bestående intryck av de förbilande, skiftande Landskapsbilderna. De äro för invandraren alljämt nya och, vad betraffar resans första del — genom Nova Scotia — av stoislagen skönhet. Det finns skogar och berg hemma också och i sitt slag minst lika vackra, men det man här ser är av en helt annan art. Man får mähända icke ett så imponerande intryck som av våra svenska fjällmotiv, det är icke såsom hemma den väldiga massan eller de stora höjderna, som verka på sinnet. Fastmer är det, om jag så får uttrycka mig, konstruktionen av det hela, som är tilldragande. Man får se de mest underbara klippformationer, här och där genomskurna av ett vattenflöde och omgivas av en mäktig skog. Under resan genom Quebec förändras bilden. Landskapet är icke längre så tvärhugget utan mera jämnt kuperat. Här och där på backslutningarna mot järnvägen ligga små lantgårdar, av vilka de flesta äro vad vi i Sverige kalla soldattorp, minnen från det stora kriget. Det slår en genast hur primitivt, ja, jag skulle vilja säga nödtorftigt byggnaderna här äro uppförda. De mest underbara byggnads-"stilar" äro tillämpade. Och hur kontrasterar icke dessa "stilar" med byggnadsmaterialet. Vad som i annat utförande, kande gå under benämningen "villa" ter sig nu som en slarvigt hopspikad packlåda; sådana synas för övrigt icke ha ratats vid materialanskaffningen, ty åtminstone på en plats hade icke firmanamnet utplånats från några "plankor" på en vägg. På en annan plats hade en utrangerad järnvägsvagn befriats från underredet och användes nu, nedgrävd ett stycke i jorden såsom "grund", till ett skolhus!

För ett svenskt öga föreledde också jordbruket i dessa trakter sina egenhester. Tegarna voro små och hade tydligen varit rätt stenbundna före odlingen. Just detta faktum, att det ej gällde stora områden, gjorde det emellertid egendomligt att stora stenrösen hade upplagts mitt i åkern, i stället för att användas till inhägnad eller åtminstone transporteras utom det odlade området. Djuren på dessa gårdar, såväl hästar som kor, föreföllo också underärda i en omfattning, som knappast motsvarar god jordbruksekonomi.

Efter ett dygns resa kommer man till Montreal, Canadas största stad med cirka 700,000 invånare. Dess storlek får man dock endast en svag aning om, då immigranttåget endast gör ett uppehåll på ett par timmar.

De två följande dagarna går färden genom Ontario och östra Manitoba fram till Winnipeg, o. här först får man en förklaring på, varför Canada kallas "världens kornbod". Särskilt är detta fallet, när man närmar sig Winnipeg. Här utbreda sig oändliga fält, den forna prärien, där enformigheten endast störes av de förvånande små byggnaingarna på farmarna. Där finnas farmer på 1000-tals acres med ett litet obetydligt boningshus om högst 2 våningar, stall och ladugård (mestadels i ett) och ett par, tre mindre uthus. Här tänkes tydligen ej så mycket på bekvämligheten; hur man bara något så när tak över huvudet, är det tillräckligt. Det är en slående kontrast till förhållandena i "gammel landet", — där duger det minsann ej med så anspråkslösa byggnader. Här får man emellertid snart lära sig värdesätta saker och ting efter den nytta de göra, icke efter utseendet. Särskilt gäller detta beträffande farmer och farmare. Man kan möta en person, som man av klädseln att döma skulle vilja anse vara daglönare, men som visar sig vara ägare till en farm på ett eller annat tusental acres. Umgängesformerna äro också betydligt mera demokratiska här, detta icke endast ifråga om farmer utan genomgående. Men vad särskilt farmerna beträffar: tilltalsordet är så gott som undantagslöst "du"; vad skandinaver beträffar, såväl från som till arbetsgivare, måltiderna intagas vid samma bord av ägare och underlydande, ja, man lever, kort sagt mera som vänner och kamrater.

För en immigrant uppställer sig snart frågan: Vad skall du ta dig till? Och den frågan är i allmänhet snart avgjord. Såsom redan förut påpekats, är det egentligen endast jordbruket som tarvar nya krafter. Industriens nuvarande behov kan mer än väl tillgodoses utan invandring, och en nykomlings första arbete här blir i nio fall på tio såsom "farmhand". Där vänta nya erfarenheter; farmning i Canada och jordbruk i "gamla landet" äro nämligen långt ifrån synonyma begrepp, till större delen beroende på de olikartade jordförhållandena. Canadas odlingsbara jord är i allmänhet så bördig, att den icke behöver, på långt när, samma omsorgsfulla skötsel som t. ex. den svenska. En annan sak, som skiljer jordbruket här från det man är van vid, är den relativt ringa förekomsten av dragdjur. Överallt, där man så haya kan, användes maskiner, vilket för övrigt är nästan ofrånkomligt med de mången gång väldiga areaslena. Jorden brukas också mera intensivt — trädor äro sällan förekommande. Även den mänskliga arbetskraften utnyttjas mera, och under skörd och tröskning är det ingalunda ovanligt med ända upp till 15—16 timmars arbetsdag. I rättvisans namn måste erkännas, att betalningen mestadels får anses motsvara arbetsprestationerna. Under skörden är den ju omkring 4 dollars och under tröskning 4:50—5 dollars per dag jämte "board" (mat och hus um). Därtill kommer, att man under normala förhållanden ej kommer i tillfälle att "spänna" så mycket av dessa pengar, varför man kan då vintern kommer, ha en rätt avsevärd besparing. Jag sade "under normala förhållanden" och avsåg därmed normala väderleksförhållanden. I år har det ju varit en exeptionellt dålig höst både för farmare och farmarbetare.

All tröskning sker på fältet, och ett par timmars regn kan därför föroorsaka ett uppehåll i arbetet på flera dagar. Så har ofta varit fallet i år — de finnas, som på ett par månader ej arbetat mer än sammanlagt kanske 2 veckor. Under sådan omständigheter blir förtjänsten ju ringa, om ens någon, ty åtminstone de större farmarna med stort antal extra-arbetare kunna ju ej tänkas vilja underhålla dessa under långa pauser i arbetet. De flesta arbetare hyra ut sig per månad, och för sådana finns det alltid arbete oberoende av vädret, men de flesta har daglön. När då ett regn kommer, ha dessa senare i allmänhet att gå in till närmaste stad och där gå snart slantarna, även för den sparsamme. Detta år har visat, att det kan bli mycket av det goda också. Visserligen blir förtjänsten avsevärt mycket större med daglön, om vädret är vackert tillräckligt länge, men annars har man lätt snålheten bedraga visheten. Det är kanske svårt att avgöra vilket som är bäst, men ett är visst: vill man vara absolut säker på att ha några besparingar efter arbetet, bör man taga månadslön. Ty efter hösten kommer vintern o. med den börja svårigheterna för en nykommare. A, säger någon, man kan väl gå till skogen! Javisst kan man det, men — är det nu säkert att alla verkligen kunna det? Jag är icke övertygad; snarare är jag övertygad om, att de finnas, som ej kunna använda sig av den utvägen på grund av bristande förmåga att "stå jobbet". Då gäller det att kunna uppehålla sig, till dess man lyckats skaffa sig något annat. Den vanligaste vägen för en "greenhorn" går väl via farm och skog första året (minst) och sådant arbete synes också finnas tillräckligt. Andra "marknader" äro betydligt hårdarbetade, ehuru det för all del finns möjligheter även på andra områden åtminstone för yrkesarbetare, speciellt murare och snickare: Sak samma emellertid var nykomlingen hamnar första vintern, huvudsaken är att han har arbete, ty på att göra ingenting kan man möjligen leva hemma men ej i detta landet.

Arbete är, som sagt, det väsentliga för nykommaren. Detta hindrar icke att en sådan även kan se och lägga märke till en hel del annat, som skiljer sig från det han är van vid. Redan i Halifax observerar man t. ex. skiljaktligheter ifråga om järnvägarna. Vagnarna äro större och bekvämare, men den fördelen uppväges av en betydande nackdel. Ifråga om renligheten stå de nämligen enligt mitt förmenande betydligt efter våra svenska statsbanor, särskilt beträffande de vagnar, där rökning är tillåten. De ordningsföreskrifter, som finnas, tyckas också, i likhet med andra lagar, vara till för att överträdas. Så till exempel brukar en manlig resandes platstagande ofta, mycket ofta, trots strängt förbud åtföljas av fötternas uppläggande på motsatta sätet och spottning på golvet. Däremot ser man yttrest sällan det hemma så vanliga kortspelet om pengar, vilket emellertid här kan straffas med fängelse. Under tågets gång observerar man strax en betydligt större genomsnittshastighet — 50 miles i timmen är ingenting ovanligt ens för "icke-express"-tåg.

I samband med järnvägarna fäster man sig vid telefonlinjerna. Canada står ju i vissa avseenden högt beträffande telefonväsendet. Sättet för dess utbredning föreföll dock åtminstone mig ganska enkelt. Jag är emellertid icke hemma häri och får yttra mig försiktigt, men nog verka de ledningar jag sett utefter järnvägarna rätt fallfärdiga och gammalmodiga. I detta såväl som i en mängd andra fall här i landet har kanske arbetets hållbarhet kommit i andra rummet efter snabbheten i utförandet. "Hurry up synes vara arbetets lösen" och så blir det därefter.

De engelskspråkiga tidningarna ha i dubbel bemärkelse nya sidor att visa främlingen. I jämförelse med hemlandstidningarna och i förhållande till sin storlek innehålla de mycket litet politik i den hemma så vanliga polemiska formen. Nyheterna äro förhärskande och meddelade i mycket koncentrerad form, ehuru ej på långt när så översiktligt, som man är van vid. En annan, god sak, är, att det ej göres några sensationsnummer av t. ex. ett mord eller en olyckshändelse; det blir oftast den vanliga treradiga rubriken över en spalt och så några kortfattade fakta. Sakligheten är i det avseendet beströvärt påfalland. Då få de större sporthändelserna betydligt större utrymmesplats de kunna såsom exempelvis Dempsey—Tunney-matchen till och med föranleda stora extranummer.

En välkommen överraskning möter immigranten i de oftast mycket välredigerade, innehållsrika tidningar, som utgivas på svenska eller norska. Åtminstone hade icke jag väntat finna denna förbindelselänk mellan det gamla och det nya i en sådan form. Och med dessa tidningar tillgängliga behöver nykomlingen icke känna sig alldeles avskuren från det gamla landet; både nyheter och ren förströelselästning förekomma i rik omväxling.

En icke språkkunnig nykomling har just ej många nöjen att välja på. De inskränka sig till de så kallade "shows" eller biograferna. På det området finns det emellertid rikt tillfälle till urval i städerna. Många biografer ha öppet så gott som hela dagarna, och priserna äro överkomliga. De goda programmen äro däremot sällsyntare, i det de mindre och medelstora biograferna synas lägga mest an på den ungdomligare delen av publiken med ideliga "Wild West"-sensationer. I motsats till förhållandena i Sverige tycks man här icke så mycket sträva efter att göra biografen till medhjälpare i strävandet för kulturens höjande och ungdomens fostran; här är det tydligen mera fråga om stundens förströelse.

Publik musik, som man finner så rikliga tillfällen att höra på allehanda musikkaféer och restauranter, är här så gott som okänd. Grammofon och radio få utgöra de otillräckliga surrogaten på den del håll.

Bostäderna skilja sig icke väsentligt från dem i "gamla landet", och matfrågan behöver heller icke vålla några bekymmer. Det finns nästan allestädes kaféer och matserveringar, där man kan få skandinavisk mat till billiga priser. För övrigt kan man överhuvudtaget uppehålla sig billigare här, om man använder genomsnittsinkomsten för en vanlig arbetare till grund för jämförelsen. Även med en lön av endast 3 dollars om dagen kan man här spara (teoretiskt åtminstone!) men försök att "lägga på kistbottnen" med en minimilön hemma, den som kan.

Allt som allt; en nykomlings intryck av Canada blir ett land, där man med arbete och sparsamhet kan bereda sig en bättre ställning än den, som under nuvarande tider kan nås hemma. Det kanske kan se "motigt" ut mången gång, men lever man livet leende (fast utan att förfalla till "flabb"), med öppna ögon och en fast vilja att lära av det man ser, så sticker väl solen fram så småningom. Solen, ja, den skiner på hemlandet långt innan den visar sig här, vilket härmed påminnes den ärade läsaren, till tillfälle för djupgående reflektioner. Kan man icke betrakta detta som en symbol, något långsökt kanske, men dock som sådan erinrande om, att "gamla Sverige är bäst ändå", en sanning, som varje svensk nykomling bör hålla i minnet, hur det än går honom här. Sorgligt att säga tycks det hos somliga finnas en strävan att först och främst lägga sig till med främmande ovanor och låta de goda sederna vara i fred, ävensom att uppblanda svenskan med engelska uttryck; även då dessa äro riktigt använda tjäna de endast till att förfula vårt eget vackra språk. Det är felaktigt att tro, att man på detta sätt kan skyla sin egenskap av nykomling, ty den märks minsann ej endst på språket, och då kan man ju lika gärna låta svenskt vara svenskt. Det hedrar både individen och landet och bidrager i sin mån till att skaffa Sverige och Svenskt den aktning de förtjäna.

Chyten, S.C., Mrs. F. K. Britton hänvisa till en av förgrundsfigurerna i denna stad och under tiden fem vilskapande pojkar hade varit sjuk i ungefär åtta år, men är nu fullständigt förstörd. "Under sex lång tid hade jag för svåra plågor och magra de för varje dag och detta fortsatt till för två månader sedan. Då var jag så svag att jag knapp var endast skinn och ben. Vid sidan av denna förfärliga värk kom så att jag varje dag hade den sorgen att se mina barn springa omkring ostördade och omsatta, men mina krafter räckte inte till att hålla dem snygga och rena. Jag besökte läkare, medicinerade och fick mig opererad men intet hjälpte mig. Jag blev bara sämre och sämre. För ungefär två månader sedan satt jag en söndagseftermiddag och läste tidningens annonsavdelning och kom då att fästa ögonen på en annons om en märkvärdig medicin som kunde bota den sällsamma sjukdom vilken jag led av. Förväntansfullt sände jag genast efter detta preparat som skulle kunna bota hemlekemask, och om Ni vill tro mig eller ej men jag blev verkligen bättre redan efter första dosen. I dag tvenne månader efter jag började med denna medicin känner jag vikt under den dubbla mot förr, jag kan göra mitt hemarbete och sköta om min familj, och därtill kommer att jag dagligen tillfar i vikt."

Tusentals min, kvinnor och barn, behandlas för många andra sjukdomar då deras verkliga åkomma är vidundret — tinsikemasken. Säkra tecken på att denna parasit är tillfinnandes är avförsel av delar av masken, och andra tecken äro förlust av aptit med stundtvis glupskhet, överdragen tunga, hjärtbränna, smärtor i ryggen och benen, svindel, huvudvärk, mörka ringar under ögonen. Magen känna tung, uppblåst och stundtvis kan man förnimma en krypande känsla. Patienten har gul hud, förlorar i vikt, har dålig andedräkt, spottar ofta, helt och hållet ambitionslös, ingen lust till arbete, alltid lat. Slaganfall äro kända för att ha förorsakats av detta vidunder, som ibland når en längd av 50 fot. Då det kryper in i luftstrupen kan det lätt hända att offret kväves. Driv bort detta vidunder genast innan det undergräver Eder hälsa. Sänd $10.48 för en behandling med Laxion om Ni önskar bli fri denna förskräckliga parasit. Laxion är oskadligt äskönt Ni icke har bandmakemask. Säljes endast av Royal Laboratory, 4 Netting Bldg., Dept. 121, Windsor, Ont. För försäkring av paketet 25c extra. Sänd pengarna i försäkrat brev. Sändes absolut icke mot C. O. D.

Parlamentbyggnaden i Ottawa.

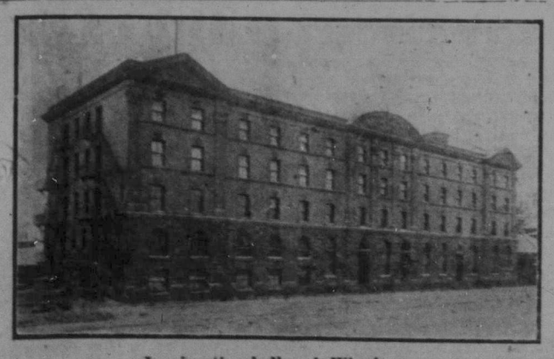

Immigrationshallen i Winnipeg.

THOMAS ECLECTRIC OIL

Eclectric Olja för människor och djur.

60 ÅR DET POPULARA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC. Få det äkta PRIS 35c överallt.

Engelska kolstrejken står inför sin lösning.

(Forts. fr. sid. 1.)

belägna, ha inte mindre än 60 procent av arbetsstyrkan återupptagit arbetet, då vid andra gruvor t. ex. de i Newcastleområdet befintliga, ha endast 2 procent av arbetarna återgått. Återgången till de olika gruvorna i de skilda distrikten har ägt rum genom avtal vid enstaka gruvor eller enstaka distrikt på mycket växlande grunder. Arbetstiden har i vissa fall ökats från 7 till 7½ timar i vissa fall ända till 8 timmars arbetsdag. I några fall har man dessutom förmått de strejkande att återgå genom att bevilja en särskild gratifikation under de första arbetsdagarna. Då kolpriserna i England för närvarande äro ungefär tre gånger så höga som före strejken vore ju lätt att för en kortare tid erbjuda synnerligen goda arbetslöner, men mån vill naturligtvis komma fram till ett avtal som kan gälla för längre sikt, och häri ligger väg grunden till den återhållsamhet som spåras hos de engelska gruvkoncernerna. Huru ett sådant avtal skall utformas, är ännu fullständigt oklart, men det ser ut som om kolpriserna, även efter strejkens slutliga biläggande, komma att te sig synnerligen höga, ty såväl arbetare som arbetstagare önska naturligtvis en viss kompensation för sina lidna förluster under strejktiden.

Före strejken uppgick kolbrytningen i Europas viktigaste kolproducerande länder till omkring 39 miljoner ton per månad. I samma länder har produktionen under september månad nedgått till 25 miljoner ton, vilket visar en brist i Europas samlade kolproduktion av 3 milj. ton per vecka, varav dock en del utjämnas genom minskad export till utomeuropeiska länder. Till detta kommer också att Europa kunnat importera ¾ milj. ton per vecka från Amerika, vilket naturligtvis också inverkat gynnsamt på situationen. I övrigt ha emellertid en hel del stora lager funnits reserverade, men dessa hava nu alla tagits i anspråk, och kolbristen har därigenom verkat synnerligen hämmande på Englands järnmarknad vilken ju är ofantligt beroende på kolproduktionen. Under de senaste 5 månaderna har till och med en hel del större inskränkningar inom denna industris produktionsmöjligheter förmärkts. Även runt om i Europa har man på sista tiden försport tecken på en rådande kolknapphet, och detta bidrar i synnerligen stor mån till de kraftansträngningar som gjorts för att få denna kolossala strejk bilagd, och vars försök nu synas rönas av framgång.

Vad åsyftas med ett svenskt förbund i Canada?

(Forts. fr. sid. 1.)

synnerligen betydelsefullt steg i denna riktning är därför bildandet av lokalföreningar i alla svenska kolonier landet runt, och detta bör tillgå på följande sätt. En för saken intresserad person i någon svensk koloni sätter sig i förbindelse med förbundssekreteraren med begäran om erhållandet av nödvändigt material för utlysande av ett möte bland traktens svenska befolkning. Sedan han erhållit de nödvändiga informationerna uppsöker han sina landsmän på platsen eller använder sig av telefonen för att utlysa ett förberedande sammanträde för diskussion av möjligheten för bildandet av en lokalförening. Vid denna diskussion bör inbjudaren se till att olika slag av intressen bliva representerade, han skall ej endast söka sammanföra personer av de mest skilda uppfattningar i såväl politiska som religiösa och andra frågor, detta synnerligast för att framhålla förbundets absoluta neutralitet över den enskilde individens personliga åsikter. När man kommit så långt att ett förberedande sammanträde kan hållas bör saken naturligtvis först ingående diskuteras samt ett program för inbjudande av intresserade svenskar till en svenskfest utarbetas. För dessa förberedande sammanträden böra inga kostnader i form av lokalhyra etc. förekomma ty lämpligaste platsen härför är en skola, och dessa upplåtas fritt för ett ändamål som detta. Programmet för ett sådant offentligt möte bör om möjligt även omfatta sång, musik, recitation och ett kort inledningsföredrag för en diskussion om anslutning till förbundet. En styrelse för lokalavdelningen bör väljas och så sändes en rapport in till förbundssekreteraren. Det hela förefaller ju synnerligen enkelt, och det är bara en liten, ytterst enkel sak som fattas för att allt skall gå bra, och det är: INTRESSE för saken, men att detta intresse redan finns är väl en sak som faller sig själv och således saknar kommentarer.

Sedan nu dessa lokalföreningars rapporter ingått till förbundssekreteraren kommer denna i samband med förbundsstyrelsen att gå i författning om, så snart som möjligt är, att stimulera det redan föreliggande intresset för förbundets framgång genom att anskaffa talare, musiker etc. som komma att besöka lokalföreningen och på ort och ställe tala om svensk kultur, svenskt allmogeliv i våra dagar, sjunga svenska sånger och spela svenska melodier. Under den tid som föregår dessa besök hos lokalföreningarna skola emellertid medlemmarnas intresse för förbundet taga sig uttryck av en intensiv agitation för vinnande av medlemmar till lokalavdelningen, ty ju starkare en lokalavdelning är, ju trevligare kommer dess svenska aftnar att bliva.

(Forts.)

Har Ni en Hudåkomma?

LÄGG märke till tidiga sympton av hudåkomma. Vid första tecken på obehaglig frisel, irritering eller utslag bestryk det med Zam-Buk. Detta lindrar snabbt och avvärjer sjukdomen.

När huden redan är full av eksem eller förgiftad, öm eller bulnad, så är Zam-Buk det enda helande balsam, som går till roten av åkommau. Zam-Buk fördriver sjukdom och frambringar ny hud.

Zam-Buks altid redo karaktär samt exceptionella helande, lindrande och antiseptiska värde ha vunnit för det en permanent plats i över miljoner hem.

Få en ask idag av denna ovärderlige örthälsam och ha det altid till hands.

Mrs. W. Campbell av Bonny River Station, N. B., säger:—"Vidriga utslag å min dotters ansikte och armar blevo sedan öppna sår. Vi försökte nästan allting, innan vi kommo över Zam-Buk. Denna balsam rensade och helade min dotters hud på ett förvånansvärt sätt."

Zam-Buk

Få en ask Zam-Buk från en handlande idag. Endast en storlek 50c; 3 för $1.25.

Zam-Buk medicintvål 25c biten.

NYTT FÖRSLAG TILL INVANDRINGSKVOTA.

Den norsk-amerikanske kongressKnud Wefald från Minnesota har framlagt ett förslag till invandringskvota för de olika nationalitetsgrupperna, som förtjänte att antagas. Detta förslag bibehåller det för invandringen fastställda totalantalet immigranter, men själva beräkningen är en annan än den som ligger till grund för den nästa sommar ikraftträdande lagen. Exempelvis må anföras några siffror, angivande kvotan som gäller nu, kvotan efter nästa 1 juli och kvotan enligt Wefalds förslag.

	Nu	1 juli	W:s försl.
Tjeckoslovakien	3,073	1,320	2,865
Frankrike	3,954	2,763	3,686
England och Norra Irland	34,007	84,500	31,685
Iriändska frist.	28,567	6,500	26,625
Danmark	2,789	1,092	2,475
Norge	6,453	2,433	6,015
Sverige	7,561	3,707	8,910
Tyskland	52,227	22,018	47,744
Schweiz	2,081	781	1,940
Holland	1,648	2,669	1,536
Italien	3,845	5,876	3,586
Polen	5,982	4,509	5,576
Ryssland	2,248	4,002	2,091

Som härav ses, skulle antalet invandrare från de flesta av dessa länder bli i det närmaste detsamma som nu.

Rockefellerstiftelsen har donerat $3,385,000 till Chicagouniversitetet

Koksupplagets tel. 51 776 Kolupplagets tel. 27 773

KOKS

Det mest ekonomiska bränslet.

Prompt expedition.

AMERICAN HARD and CANADIAN SOFT COAL.

J. D. CLARK FUEL CO., LTD.

317 Garry Street

Kontorstelefoner: 23 341, 26 547.

Mitt emot Dingwall's sidingång.